

Yoksul ihtiyarın biri gittiği her yerde: “Kim ne ederse karşılığını mutlaka görür. Sanma ki, kötülük edenin kötülüğü yanına kalsın” diye tekrarlardı. Kadının biri, her gün onun bu sözlerinden bıkmıştı. Bir gün “Şuna bir kötülük yapayım da, görsün bakalım herkes ettiğini bulacak mı?” diye bir plân yaptı. İhtiyar dilenci evinin önünden geçerken içine zehir koyarak hazırladığı böreği ona verip: “Al bunu, senin için yaptım” dedi.

İhtiyar çok memnun olmuştu. Hemen torbasına koyup karnını doyurmak için köyün dışında bir çeşmenin başına gitti. Böreği çıkardı, tam yemeye hazırlandığı sırada uzaklardan geldiği belli olan bir asker: “Amca çok uzak yollardan geliyorum. Çok açım. Şu börekten bir miktar versen de yesem olmaz mı?” dedi.

İhtiyar hiç tereddüt etmeden torbasından çıkardığı böreklerin tamamını ona verdi. Kendisi de torbasında günlerden beri sakladığı kuru ekmeğini yemeğe başladı. Asker afiyetle böreğin tamamını yedikten sonra çeşmeden de su içip adama duâ ederek ayrıldı. Günlerdir kendisini bekleyen annesine kavuşmak için

yola çıktı. Eve geldi gelmesine, ama “Yanıyorum, ölüyorum!” diye feryat etmeye başladı. Annesi askerden gelen oğlunu bağrına basmış, sevinmesi gerektiği yerde üzülüyor, oğluna ne olduğunu anlamaya çalışıyordu:

“Oğlum ne oldu sana? Dokunacak bir şey mi yedin yoksa?” diye sordu. O, zararlı bir şey yemediğini, sadece bir ihtiyarın yemek üzere torbasından çıkardığı böreği kendisine verdiğini ve adamın merhametine hayran kaldığını söyledi. Kadın: “Eyvah oğlum! Seni ben zehirledim. Adamcağız ‘Eden bulur’ diyordu. İşte ettiğimi buldum!” diye feryad u figân ile yırtınmaya başladı, ama iş işten geçmişti...

Kader mutlaka adâlet eder. Bu dünyada her zaman ve zeminde hakkımızı alamayız belki. Kimi zaman zulme hedef olurken, kimi zaman da biz haksızlık eder, zulme sebep oluruz. Kadere imân eden, “Ah ne yaptım, ne ettim de bu başıma geldi?” diye isyanvârî bir tutum takınamaz. Çünkü, ne zaman, nerede, kime karşı, nasıl bir haksızlık yaptığını bilemez. Dün ne yediğimizi unuttuğumuza göre, kime, ne zaman, hangi yanlışı yaptığımızı nasıl aklımızda tutabiliriz ki?

İşte kader, ezelden ebede, her şeyi bir anda kuşatıp görür ve herşeyin hakkını verir. “İnsan zulmeder, kader adâlet eder” hakikati ortaya çıkar.

Sadece insanlara karşı kusur işlemez, haksızlık etmeyiz; bazen eşya, hayvan ve sâir mahlûkatın da hakkını yiyebilir, hukuklarını çiğneyebiliriz. Kimi zaman da musîbet ve hastalıklarla imtihan ediliriz. Peygamberlerin ve evliyaların başına gelen sıkıntı ve musîbet, elbette haksızlık yaptıklarından değildir. Onlar da imtihan edilir, sabır ve irâdeleri güçlendirilir. Ve daha bilemediğimiz binlerce hikmet gözetilir. Kaderin tecellisi içinde adâlet de olur, imtihan

Eden Bulur. Kader Adalet Eder

Ali FERŞADOĞLU tarafından yazıldı

Çarşamba, 15 Mayıs 2024 10:30 - Son Güncelleme Çarşamba, 15 Mayıs 2024 10:30

da vardır.

Ali Ferşatoğlu